

LA CAMPANA DE GRACIA

¡¡LLIBERTAT, IGUALTAT Y FARTANERA!!

Desengányinse, mentres n' hi hajan d' aquests n' hi haurán dels altres.

RUM... RUM.

—Ditxosos ulls que 'l poden veure, D. Silvestre. En quin forat se ficava...

—Vosté dirá, ciutadà Rafel. (Aquest ciutadà, molt recalcat.)

—Jo?... Com haig de saberho?...

—Si, home: sino vosté precisament, los del seu partit, que no deixan á un hom tranquil á casa seva: que un no pot sortir sense veure's insultat de mala manera, que ja aixó es un escándol insoportable, que la societat se desbor-da, que....

—Uy, uy, uy, home, no s'exasperi, sossé-guis, y ja que vosté es botigué, parlém á pams. ¿Que t'è que dir de la república fins are?...

—¿Que t'inch que dirne?.. Com hi ha Dèu me fá gracia...

—Deixis de gracias y contesti concretament, punt per punt y de un modo que poguém entendre'ns. Las exageracions se deixan per quan un t'è una cosa dolenta y la vol fer passar per bona. Are com vosté no m' ha de vendre res, ni jo tampoch, parlém ab lo cor á la mà, per passar un rato, que encare que no siguém de unas mateixas ideas, som amichs, y prou. Vamos á veure ¿qu' es lo que are l' hi fá mal?...

—Miri: jo só suscriptor al Brusi: per dotze rals cada mes m' estalvio 'l treball de pensar: en Mañé y Flaquer pensa per mí... Suscriguisi y veurá....

—Bè: ¿que diu lo Brusi?

—A veure ¿com me defensa aixó de las iglesias? Los temples de Dèu convertits en quartels de milicianos, profanadas las creencias, la religió escarnida... ¿son aixó 'ls drets individuals?..

—¿De quant ensá es tant devot Sr. Macari?.. Vosté que s' ha fet rich ab la desamortisació s' ofen de que una ó dugas ó tres iglesias serveixin de quartel... Bah, bah: es impossible que senti lo que diu, á no ser que s' haja vengut já aquells horts que eran de propietat dels franciscans... y aquellas vinyas qu' eran de una parroquia, y que del producte n' haja fet dir missas per las ánimas despossehidas... ¿ho ha fet?...

—Bè: vél hi aquí: quan no saben com defensarse, tot seguit ja s' fican ab la vida privada. Deixém aixó y aném á un altre assumpto. ¿De que serveix lo fusell en mans de un home que no tinga res per perdre? ¿De que li serveix lo vot á un que no pagui contribució?..

—Escolti: ¿qui es al mon que no t'è res per perdre? Vosté pot perdre l' hort dels franciscans, las vinyas de la parroquia, la botiga de robas; pero mes que tot aixó de segur s' estima la vida y lo benestar de la seva familia. Y donchs que s' figura que no son de carn y ossos com vosté los que si no tenen vinya, ni horts, ni botigas, tenen familia y tenen lo deber de mantenirla?..

Vosté si vé un mal any se 'l passa bè: per ells una senmana sense feyna significa una senmana de miseria y de treballs.

—Pero si jo no vull que pateixin... si jo de feyna 'ls ne daré sempre: si jo considero que 'ls que tenim hem de ser una especie de tutors dels que no tenen....

—Ah, sí: un boginet de caritat per mor de Dèu. Aquells de qui vosté diu que no tenen res per perdre, tenen per perdre la dignitat també, Sr. Macari...

—Pero si jo no vull tampoch que la perdin: los homes dignes ja sab vosté que m' agradan sempre. Pero, vaja, siguém franchs: aixó de veure que un miserable treballador t'è 'l mateix vot que vosté; considerar que pot ser alcalde, diputat provincial y hasta diputat á Cortes: aixó de veure que l' ignorancia del número predomina sobre la representació del mérit y de la riqueza: aquesta prostergació que se 'ns infereix ¿que vol que l' hi diga? ¿no sab que logra? Que quan venen eleccions jo 'm retregui, que la política 'm fassa fástich, y aixó que ja sab vosté que en temps de l' O'donnell y de 'n Narvaez, jo anava á votar sempre, llegia 'ls periódichs, feya lo que se 'n diu política....

—Escolti: ¿que lograva anant á votar en

temps de 'n Narvaez y de l' O'donnell? ¿Varen poder fer la felicitat d' Espanya? ¿Varen poder evitar siquiera la vinguda de trastorns y revolucions violentas? Y aixó que llavors ho tenian tot: exércit, poble sotmés si 'us plau per forsa: las contribucions hi queyan, los enemichs s' exeterminavan, pontons per tot arréu... per tot arréu presons... y al cap de vall ¿perque?... Perque 'l dret democrátich s' obrís pas á la forsa, y d' aquesta conformitat se falsejés la més gran de las revolucions, y aquest falsejament donès lloch al mes gran dels malestares.... tot ho vá fer per aixó ¿no es vritat?...

—¡Oh! no se 'n riuran per ço: á horas d' are sense fer rcs, los fem mes mal que no 'ns feyan vostés ab una tentativa de insurrecció per dia.

—¡Ay, gracias á Dèu que diu una veritat!..

—Vaya si es veritat!.. La nostra indiferencia 'ls gela. Son pobres, y nosaltres que tenim los diners, no volém fiarnos del govern de la gent que no tenen res per perdre. ¿Obran dintre dels drets individuals? Son débils. ¿Faltan á ells? Ja desseguit nos tenen al damunt cridant contra 'ls abusos. Aquí está la nostra venjansa...

—Ah! con que i's tracta de una venjansa?..

—Y donchs?...

—Com dimoni, vostés que tenen tant per perdre no saben coneixe que son los qui mes hi perdrán el cap de vall?...

Escolti: nosaltres establim la República. Aixís com vostés en lo seu bon temps deyan «la monarquía es per nosaltres» nosaltres esclamém «la República es per tots—igualtat, de drets y de debers.» Vostés no 'ns escoltan: no hi volen saber res: callan: convoquém unas eleccions, se retreuen, perque no es vosté sol qui s' retréu, Sr. Macari. Tractém de governar legalment, y com nos falta l' apoyo de vostés, si un ximple comet alguna falta, no se 'l pot castigar ab aquella energia que ab l' apoyo de tothom seria fácil. Llavors vostés cridan que 'l govern es débil. Nos reanimém una mica mes, obrém ab fermesa, y ja 'l govern no es débil; pero es pitjor encare: es ar-titrari. ¿Suceheix algun fet insignificant?.. Anarquía... desordre... disolució... Per criticar molt bons; per compte d' ajudar, vosté ho acaba de dir, volen venjarse....

Donchs bè: si posém en práctica algun dia 'ls medis que vostés nos han ensenyat... si omplim la colonia de Fernando Póo...

—Oh! aixó vostés no poden ferho: es contra sos principis..

—Pero si per salvar nostres principis, prescindim d' ells un moment, y contra l' indiferencia de vostés usém manxiulas y si no bastan manxiulas, ventosas, y si ab ventosas no n' hi ha prou fem us del foch: si 'ls clavém cada contribució que 'ls baldi, cada reforma social que 'ls estemordeixi, y si s' queixan y si conspiran y si s' sublevan, cada suspensió de garantias que 'ls deixi blaus, y cada embarcada que 'ls mareji... á veure ¿que diran?...

—Que son uns bárbaros.

—Qui nosaltres ó vostés? En tot cas ho haurém sigut nosaltres, perque sentho avans vostés nos haurán obligat á serho indispensablement. Recórdis que al cridarlos pau, vostés responen venjansa, y no olvidi que tothom, siga ó no siga conservador, t'è l' instint de conservació desarrollat de un modo sufficient, per no morir de debilitat allá ahont hi ha prou camp per corre.

—Adèu, calaveron: vaya un consol que 'm dona.

—Passihobè: lo consol que s' mereix, No hi ha efecte sens causa.

BATA LLAPAS

Una reunió importantíssima va tenir lloch á últims de la senmana passada.

Las agrupacions del partit republicá fraternalment reunidas, acordaren prescindir de tendencias y de divisions, davant dels perills que corra la República.

Espressió d' aquest acort fou un telégrama que s' enviá al Poder executiu, notificantli un fet tant satisfactori.

Si nostres enemichs se concertan, si s' avenen tots per fer foch á la República ¿no hém de unirnos nosaltres, no hém de formar un exércit compacte, per anar com un sol home al camp de batalla ahont se 'ns cridi, y ahont poguém salvar la llibertat contra totas las re-accions?...

¡Unió contra l' unió de nostres enemichs! Aixís vencerém.

Las campanas están á punt de tocar á somatent.

Los bons republicans están á punt d' empunyar l' arma y de llensarse á la montanya.

Los carlins están á punt de rebre una pallissa.

Y los fusells están al punt de dalt, com l' indignació del poble.

Quan la campana soni ¡ay del qui s' quedí enrerra!

La patria 'ns demana un esforç contra aquestas tribus de salvatjes que l' assolan.

La República 'ns l' exigeix.

Si 'l poble vol ser rey, déu comensar á saberse governar.

Si 'l pajés no sab netejar de malas herbas lo camp, no t'è cullita.

Aixís també 'l poble, si no sab netejar de criminals y de salvatjes lo seu territori, no t'è cullita de llibertat, de pau y de ventura.

Per anar al somatent, s' están organisant batallons á tota pressa.

¡Apa aquí, tots los que no poden veure als carlins!

¡Apa aquí 'ls que voldrian fusellarlos á tots! La República federal la tenen ells al sarró. Anémhi á pendre 'lsela.

Los bloqueigs que 'ls carlins posan á certas ciutats, son un cau de verdaderas lladregadas.

Passa un home: l' hi escuran las butxacas, y aixís va mes llauger.

Dèu, pátria y rey... Diners ó la vida, aquest es lo lema.

CARTA

Á MON AMICH FERNAN BOLIVAR.

Salut, noy; salut y pelas y altres cosas per l' istil, y dit aixó agafó 'l fil, ó si vols, isso las velas.

Segons diuhen los diaris que sens dupte haurás llegit, impresos tots á Madrid, (enténguis nostres contraris),

Barcelona avuy se pert perque s' matan los que hi viuhen, (pots contar que quant ho diuhen ho deuhen saber de cert).

A Málaga y á Sevilla lo que hi passa es horrorós, tots están com gat y gós menjantse al primer que s' pilla.

Es dir, que segons la prensa de Madrid, la mes sensata, huý Espanya s' desbarata y al gran desenfreno s' llensa.

Tot aixó diu la gent fina, sens pensar que si fos cert, foren qui en lo desconcert menjaria més linyina.

Atmirats ells de que aixó vingués sense desgabells, ara volan ferlos ells pera allargar la funció.

En fi, Fernan son aquest tant tontos, que ja se sap,

no anant carregats de cap,
van carregats de llucquets.

Somiantne ab molt espant
cosas que ni pensars' deuen,
y encare que eils no las creuen
als altres creurelas fan.

Las eleccions s' han fet ja
del modo que s' han de fe,
y ha vensut lo Comité
com s' havia d' esperá.

Podém dir ab veu formal
que d' eixa lluyta gloriosa,
sortirà esplendent y hermosa
República federal.

¿Y dels carlins? No t' en parlo
perque 'm sento esclatar de ira,
pus no tenen altre mira
que al pobre poble, aixafarlo.

Mes deixals fer. De repent
los veurás estemordits,
quan vejín los esperits
que alentan lo somatent.

Lo brandar de la campana
será l' arma ó lo fusell
que 'ls deixarà sense pell
de la noche á la mañana.

Preparat, donchs, tu també
que aixó es cosa general;
per salvar la Federal
eix sacrifici hem de fe.

Aixís serém ciutadans
mereixedors d' honra y gloria,
y altre cop veurém l' historia
parlar bè dels catalans.

Esperit, ánimo y ¡fora!
fem com feyan nostres avis,
que per venjar sos agravis
s' alsavan plegats á l' hora.

Destruhim l' envenenat
cuch carlí, que 'ns fa la guerra
y lluhirá en nostra terra
pur lo sol de llibertat.

Reb la estimació mes fina,
y disposa ab tota fé
de ton amich, verdadé
federal

SIMON ALSINA.

Los radicales presentan las actas.

Y donchs ¿qué s' ha fet tant afany de dei-
xarnos sols?

¿Volén consolarse en sa desgracia, veyent
ocupats per nosaltres los banchs qu' ells om-
plian tres mesos endarrera?

¿Quin modo de glatir!

¿Es justicia federal, lo que fá 'l periódich
madrilenyo que dú aquest nom?...

Prevenir en contra de las cosas, avants de
véurelas, dir cada dia que farém un bunyol,
donar materia á tots nostres enemichs: deixar
las veritats del present per las presuncions del
porvenir, y presentarho tot negre, tot trist,
tot melancólich, tot siniestro, es just?... es fe-
deral?...

Home, senyor Barcia: si t'è mal humor no
escriguí ni sembri desconfiansas, que aques-
la herba de tantas punxas com t'è no hi ha per
ahont agafarla.

Alguns diuen que l' afany de presentar re-
formas que 's nota en vários diputats, no re-
goneix altra causa que l' afany de ser minis-
tres que tenen.

¿Parléssin clars!...

Lo de França sembla que no deixa de revi-
far á certs conservadors, que fins are s' arros-
segavan esllanguits, com serps refredadas.

Serps de la reacció: lo de França no es lo
sol: es una llum de bengala. Ja 'u veuréu:
miréuho bè.

La proclamació de la república porta una
epidemia de republicans de mérit.

Jo no sé si 'u fa que hi ha ciutadans que
moren d' alegría ó que.

Avuy tenim que plorar la mort de 'n Mari-
né, arcalde de Zaragoza. catalá, l' enérgich
representant del poble que feu á D. Amadeo lo
viril discurs que publicaren tots los periódichs,
quan aquell aná á visitar la immortal ciutat.

En Mariné ha mort jove, y plorat per tots
los qui 'l coneixian. La CAMPANA no pot menos
que tributarli aquest dolorós recort.

Alguns establiments d' aquesta ciutat han
adoptat lo sistema de despatxar als milicianos
que per prestar serveys perdan un quart de
jornal ó mitj jornal.

Aquest es lo modo de que hi haja pau, tran-
quil·litat y armonía.

Si: l' obrer estaré sempre reconegut als que
aixís l' hi pagan un acte de abnegació pa-
triótica.

Y quan los homes d' órdre l' hi demanarán
ausili los pagaré dihéntloshi:

—Si teas mals de cap, pássete'ls.

En Figueras al inaugurarse l' Assambla
llegí un notabilíssim memorandum.

Ell enclou en nostre concepte lo camí que
deuen seguir los diputats pera establir y so-
lidar la República federal.

¿Cuydin de meditarlo, y no s' enceguin ab
vanas presuncions del amor propi!

Si es cert que tots los camins duhen á Ro-
ma, ningú 'ns negará que 'ls millors son los
mes curts y 'ls mes plans.

Orense, l' avi, com l' hi diriam en terme
familiar, ha sigut elegit president de l' Assam-
blea constituent.

Es un tribut pagat á la conseqüencia, á l'
honradés y á l' integritat.

Ja que ell fou lo primer federal d' Espanya,
just es que siga 'l president de la primera
Assamblea que ha de constituirla.

Molts diputats surtan ab cada plan de refor-
mas que canta 'l misteri.

Es una febre, es un deliri, l' afany que
tenen d' omplir las butxacas del país de lleys
y de disposicions radicalíssimas...

Pero... ¿está bè que no 's pensi una mica si-
quera ab lo país per qui han de ser las refor-
mas projectadas?...

Podém anar á constituir, sino tenim patria,
sino tenim tranquil·litat!..

Podém anar á sembrar, si 'l camp está plé
de malas herbas.

Antes de llansar la llavó doném una bona
cavada; d' altre manera perdrém la llavó y
'l temps y potser la República també.

En Cabrinety ha sigut nombrat comandant
militar de la provincia de Lleyda.

Es una recompensa justa als seus mérits.
¿Pero es tant convenient com justa?...

Recórdis que en lo mateix cárrech, l' Ar-
rando acabá las sévas hassanyas.

¿Déu vulga que no las hi acabi en Cabri-
nety!

Los carlins respirarian, com si 'ls tregues-
sin un pés de sobre, que b'è massa saben ells
lo que pesa la ma' de 'n Cabrinety.

Dugas societats d' aquellas que cad' any
van á Montserrat per la segona Pasqua, aquest
any tampoch hi han fet falta, trobanthi 'ls
carlins.

Diuen uns que aixó va ser entre 'ls sócios
una nova causa de diverssió: que va haverhi
ball, serenata, besamans á D. Blanca, cambi
de chambergos ab boinas, y regalo per part
dels prínceps de botellas de champagne.

Altres asseguran que tot vá ser á la forsa;
la serenata, 'l besamans, lo cambi de cham-
bergos etc. etc.

Lo que ningú 'm farà creure á mí que haja
sigut á la forsa es lo regalo del champagne.....
ah! aixó no!

Ni que á Montserrat los hi hajan fet anar
també á la forsa.

¿Perque las societats del Lliri y de la Auro-
ra, si tenian ganas de fer una sortida no es-
peraban lo somatent? ¿Perque no evitavan d'
aquesta manera 'ls fills del treball lo fraterni-
sar ab los destructors de la industria y de la
civilizació?...

¿Es que hi ha obrers que s' estiman mes
una fartanera y un tip de riure, que la lliber-
tat?... ¡Pobre República si tots fossen aixís!

REPICHS

Lo somatent general ha de tenir la forma de
cassera.

¡Cassera d' aucells de rapinya!

Lo poble iudignat ha de dir als carlins:
—¡Ja s' ha acabat lo bróquill!

L' intransigentíssim Garcia Lopez, diu qu'
era l' únich diputat que en la apertura de las
corts anava ab frach.

Y b'è: bèn mirat lo frach es un gech ab qua.
Lo qual vé á demostrar que certas personas
per ultra-intransigents que sigan, portan
sempre qua.

La majoria de Fransa que ha derribat á n'
en Thiers, está quieta... quieta... No gosa á
moure 's, perque 's romperia la crisma.

¿Vaya un triunfo 'l que ha conquistat!
Lo triunfo de fé 'l mort sent viva.

Se 'm figura aixó la fábula d' aquell que va
deixar anar un ós molt fiero que hi havia en-
gaviat, perque 's tirés dessobre de un seu
enemich.

Pero la bèstia, lluny de aixó, 's tira desso-
bre d' ell mateix.

S' ajeu, y no t'è mes medi que fé l' mort.
L' ós encare l' está ensumant y 'l dia que
s' aixequi 'l despedassa.

Dorregaray, l' home que ha organiat los
carlins del Nort ha sigut separat del mando
de las forsas per Carlos l' imbécil.

¿Pobre gos!... Sempre 's véu aixís! La paga
d' agafar las llebras es un puntada de péu.

¿Oh absolutisme! Tant gran ets tu, que 'ls
que ab tu segueixen se tornan bestiolas?..

L' estació de Monistrol ha sigut cremada.

Los carlins volian encendre 'l cigarro avans
de pujar á Monserrat.

Los defensors de Déu van voler fer llumi-
narias á la Verge de las montanyas.

A Madrit hi ha uns republicans que uns
diuen que volan partir; pero que nosaltres di-
hém que fan partir.

Si: fan partir de riure.
¿No 'ls veuen? ¿No se 'ls figuran?

Donehs mirin aquell diputat que 's diu Ca-
saldiero. Escóltinlo que sembla que 'l temps
l' hi falta per donarse á coneixe. En la prime-
ra sessió que 's celebra ja es ell qui posa en
dupte lo republicanisme de nostres homes mes
ilustres.

¿Que 's creuen vostés que ho fá per atacar
á n' en Figueras, á n' en Pi, á n' en Castelar,
á tots los homes conseqüents y honrats?..

Donchs s' enganyan: ho fa per donarse á
coneixe: ho fá perque algú com l' Ocon l' hi
conti la seva, vida perque l' hi diga que havia
sigut agent dels moderats...

¡Ah picarol! Agent dels moderats, pero
endarrera, y avuy me rep...

De aixó se 'n diu progressa, en Castelar,
en Figueras, en Pi, estan ahont eran 20 anys
endarrera. Son los crustáceos del partit. Are
's va mes depressa.

—En Nouvilas ha sigut ferit.
—¿Ferit?
—Si: 'l Diari ho porta. Mira—«*El general Nouvilas herido en su amor propio.*»

En Nouvilas demaná á n' en Salmeron 6 dias de temps pera batre als carlins del Nort. Dèu ab sis dias va crear lo mon.
—Tant de-bó, que ab sis dias crehi ell l' extermi de la carlinada!

¿Quin es lo nort de las faccions del Nort?
Viure sobre 'l país.

—A Boston s' ha declarat un terrible incendi.
—Ja 'u he sentit á dir ¿qu' es per las Provincias Vascongadas aquest poble?...
—No: es als Estats Units!
—Ah! Jo 'm creya que 'ls carlins hi havian calat foch.

Están per atribar 10 mil fusells.
¿Deu mil escombras per fer dissapte!
Si are no netejém la casa, serém uns bruts.

En Viralca es á Madrid.
També allá ha trobat qui l' hi cantés la cartilla.
¿Aixó sí!... Ni en Figueras, ni en Pi, ni en Castelar son republicans.
Republicans com ell, massa que ho crech que no 'u sou.

—«*Finis Hispanie.*» diu lo corresponsal del Brusi 'l dia de la reunió de la Assamblea.
Finis Matrii, en tot cas.
Però consti que lluny de ser Madrid Espanya, es una verruga, que 's pot tallar en benefici de la mateixa.

Lo Brusi 's burla tot sovint de la República.
¿Ah guasson!...
Com se coneix que ha passat la tempestat, que 'l vallet s' en va á pendre 'l sol.

En Romero Robledo s' ha fet alfonsí.
Per ço avants de la revolució de Setembre conspirava contra 'ls Borbons.
¿Polítichs de cínia!
No saben fer altra cosa que tornar al mateix puesto de ahont han sortit.

Los diputats lo dia de la reunió de l' Assamblea, duyan hongo en sa gran majoria.
Es realment molt fácil que tot siga qüestió de bolets.

S' ha demanat y obtingut l' estradicció del canonge Manterela.
¿Que ha fet aquest presbítero?
Poca cosa: s' havia endut los fondos de la Santa Crusada.

Encare que malas véus diuhen que 'ls vá emplear en la *crusada santa* dels carlins.

Com que per Corpus no surt professó, surtirá LA CAMPANA DE GRACIA.
Si volen distreure's, no diguin que no 'ls haguém avisat!

Diuhen que 'n Cucala ha sigut ferit.
Ja 'm figuro á n' en Cucala
ab un perdigó á n' l' ala.

EPITAFIS.

hi jau lo carcunda Sabat
que 's vá trencar la cintura
en San Quirse, al besamans.

Tanca aquesta llosa dura
á n' en Pau y á la Ventura.
La *ventura Pau* no logra
(y aixó que ab *Ventura jau*)
de poderhi jaure en pau
perque *Ventura* es sa sogra

A. DE LA F.

CANTARELLAS.

La República es mirall
tant pulit y tant llubent,
que per entellarlo basta
de un sol monárquich l' alé.

Figueras á la república
l' hi doná son fill Tarradas,
y avuy dia es en Figueras
que 'ns l' ha duta sana y salva.

F. P. DE C.

¿Com volen que 'ls capellans
protestin contra 'ls carlistas,
si sent capellans papistas
los dirian protestants?

X.

LO FANATISME!...

¿Que té, aquell qu' está tant magre,
que en las mans porta 'l rosari
y en lo pit l' escapulari,
que fa cara de vinagre,
que en la oració s' ensimisma,
que va sempre á confessá
y es una rata de altá?
—¿Fanatismo!... ¿Fanatismo!...

¿Que té, aquell neo tronat
qu' es del partit de 'l ximplet,
que son Dèu es Carlos set,
que ab capellans te amiatat,
que sols vol lo ocurantisme,
que governi lo bastó
y la santa inquisició?..
—¿Fanatismo!... ¿Fanatismo!...

¿Que té, aquell jove apocat,
que may lo veuréu alegre,
va sempre vestit de negre
y per capellá ha estudiat,
que desitja absolutisme,
que may aixeca la vista,
y es del cassino carlista?..
—¿Fanatismo!... ¿Fanatismo!...

¿Y digasme, que té aquell
que pèl partit de 'n Saballs,
abandona sos treballs
prenent per éll lo fusell,
que per éll se romp la crisma
defensant en mala lley
lo lema Dèu, patria y rey?
—¿Fanatismo!... ¿Fanatismo!...

ROSSINYOL.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR de la Campana.

Hèn remes xaradas que insertaréu, segons l' ordre y l' mérit de las mateixas los ciudatans Saldoni Roch y Duch, Fray Nyeco, P. Matéu, Gayter del Noya, Pomereux, Llobet drapaire, Mossen Garrofa, B. M. O., Generalissim Quetna y Olortep.

Han remés endavinallas que seguirán los mateixos tránstis los ciudatans Cop de Pinassa, Trompet de Reus y lo Bunyol.
F. P.—Los seus versos contra 'ls carlins no poden insertarse. Ja pot creure que no es perque sigan massa bons.—Un andalús del Clot.—Idem péis seus epigramas.—Surell.—Idem.—Ennesse.—Idem.—Llobet drapaire.—Idem.—P. Matéu.—Idem ab totas las llettras.—Baliga-balaga.—Idem.—T. del Valle.—Lo que 'ns envia no está mal: no mes te que son lamentos amorosos de vosté que 'ls lectors de la CAMPANA 'n farien ben poch cas.—Visnet dels freres.—Aprofitaréu algo de lo que 'ns remet.—L. Abré.—Bèn trobat está lo que 'ns remet; no obstant no es del estil que acostumém á posarhi.—A. F. O.—Gracias per la seva faulta.—Orga de las fieras.—Entre fieras podrá ser epigrama; á nosaltres no 'ns ha fet gracia.—Pardalet escuat.—Las cantarel's de vosté son flui-xelas.—M. Sillac.—Idem respecte lo que 'ns envia.—Fray Nyeco.—Idem, idem.—A. de la T.—Idem, idem.—Cop de Pinassa.—Molt incorrecte es lo que 'ns remet.—N. P. V.—Abundém en la seva patriótica idea.—F. G. y C.—No diria lo que sentim no poder fer us dels dos articles que 'ns envia. Moltas veritats diuhen; pero l' esperit d' eils es massa pessimista, y la forma tal volta massa descarnada.—Un carlí.—

¿Com que se 'ns acostala l' última hora als redactors de la CAMPANA?.. Vaja aixugat las babas, carcunda.—P. Parada.—Molt incorrecte es la poesia que 'ns remet, lo qual nos priva de publicarla.—Aprent de poeta.—Lo seu epigrama llimadot podrá molt ben anar.—Boixompifaig.—Aprofitaréu algo de lo que 'ns remet.—B. M. O.—Paciencia, home paciencia.—Pau Pallús, Sabadell.—Vosté diu bè: es un aprenent; pero promet y es just animarhi, ja que 'n nostre concepte farà.—Trompet de Reus.—Gracias per lo que 'ns envia. ¿Vol fer lo favor de dir á l' editor que 'ns amomena que se 'ns dirigeixi directament? D' aquest modo 'ns entendréu millor.

SOLUCIÓ

á las dos xaradas y a la endavinalla del número anterior.

La CA-TÁS-TRO-FE vindrá quan l' ardorós somatent á en Cor-cos y á l' altra gent á CERO 'ls reduhirá.

E. P.

Han endavinat las tres solucions los ciudatans Pep Pau Ton y B. M. O. no mes.

Las primera y tercera las han endavinadas los ciudatans Estanya Paellas, Gayter del Noya, En Llagosta, Rossinyol, Boixompifaig, Baliga-balaga, y P. Matéu.

Las segona y tercera los ciudatans Un aprenent de poeta y Mossen Guixa: la primera no mes los ciudatans Pits Puts-Canallias y Cop de Pinassa; y la tercera solzament los ciudatans Pellegri Parada y Agustinet de Ca 'n Valls.

XARADA

(al ciudatá Nyeco.)

I

Ma primera es tot un hé,
ma segona, per exemple
deuhen pendre 'ls liberals
que en los nostres temps governan.

Ma tersa sol murmurar
y aixó que l' hi falta llengua,
y camina mes que tú
sens tenir camas... ¿que 't sembla?
Ma quarta 't fá abaixá 'ls ulls
si fit á fit la contemplas,
y apartas la cara, com
si vergonya te 'n donesses.

Are que t' he dit aixó
agafa al revés las llettras,
eomensa pèl cap-de-vall
de la parauleta aquesta
y veurás quan diferent
te surt tot lletra per lletra.

Primera es article
ab segona 's pesca
tercera es la nata
per idem y crema
y en la quatre 't fico
si es que no m' acertas.

Es lo total un poble
molt catalá;
veyas si me endavinas
qu' he dit bastant.

FRAY NYECO.

II.

Quan pintis un progressista
pósali un prima en la dos:
si la República pintas,
pósali en la dos lo tot.

ROSSINYOL.

(Las solucions en lo próxim número.)

ULTIMA HORA.

Al entrar en máquina 'l present número, hem vist las aclaracions que fan las Societats que anaren á Monserrat, lo qual treu l' oportunitat á la lámina.

A pesar de tot nos n' alegrem.

I. Lopez, editor, Rambla, 20.

Imp. de la V y F. de Gaspar, Atoledo, 14.